

کنیر حسەن

تیکه لاوبوون

وهک سۆفیتک، ئازاد له ههموو تهریقەتی
 له تهکیهییکی بی ناوینشان دهگهڕیم، بۆ فهنابوون له تۆ!
 تۆ تهریقەتیکم بۆ دیارکه و
 تیکه لاوم به، وهک خوا!
 زۆر بینازم، کاتی به تهنیا روح دهبیته پلپله و
 گریانیشم ئاوازی ژهنینی دهفیک به دهستی تۆه!
 من تهنیام، کاتیک زیکر به ناوی تۆه دهکهم و
 نازانم ئیماندارم یان نا،
 نازانم سۆفیم، یان ههموو ئەم په‌رتووکانه‌م که دژی سۆفیزم دهنوسرین!
 من بی ئه‌وهی فهناجم له تۆ، له خوا و سنوورمه‌کان، ون ده‌بم،
 ونم له نیو چرکه‌کانی دین و ساله‌کان له روح ده‌پرن،
 دهیانخه‌نه سه‌به‌ته‌ی به‌سه‌رچوون!
 من ههمیشه له زیکر، له زیکی به‌سه‌رچوون و ژیان و گریان و عشق
 دواي ماندوو بوونم له شادی
 دواي بی‌تاقه‌ت بوونم له گریان
 دواي دا‌بران له به‌سه‌رچوون و ژیان،
 ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ لای تۆ!

تۆ، به تهنیا هەر تۆ دەبیتەوه خوای من!
 هەر به تهنیا پەرستنی تۆ به تهکیه و
 فهنابوونیش هەر به تهنیا، فهنابوون له تۆ، دەبیتەوه ئامانجی من!
 هەر به تهنیا ریگهی چاوانی تۆ دەبیتەوه ئارامیی من...
 وەرە بمخوینەوه
 روحتی زیانبهخش له خوینمدایه!
 وەرە رزگارم که، روحتی ئاوێزان به مۆتەکه، دهگهڕێ به دهمارهکانمدا!
 ببه به ئاو و په‌ڕۆیهکی سه‌وزی پیرۆز
 ئازادم که له ئازار!
 وەرە به تهنیا بمبینه
 من ئازادم له هه‌موو جوانییه‌ک، ولاتیکم به بێ ئاین،
 ئاینی خۆتم پیشکیش که!
 ئازادم که له‌م بێ برواییه‌ی به‌ره‌و جه‌هه‌نمه‌م ده‌بات،
 داگیرم که وەک داگیرکار، تا هه‌تایه دلم ده‌که‌م به سه‌رانه و
 روحم به باج، ده‌یده‌م به تۆ!
 وەرە، وەک ئازادکار
 وەک کۆلیرا، وەک شیفا، وەک تۆفان، وەک رۆژ...
 وەک چۆن ده‌تووی وەر‌ه‌وه نیو ولاته‌که‌م، سنووری‌کم بۆ بینه‌وه له عشق،
 من هه‌موو ساتیک له خۆم ده‌پرسم و ناگه‌مه وه‌لام
 من دیم و ده‌تدوینم، تا له بیده‌نگیت نه‌خنکیم
 ده‌پرسم و هه‌زاران په‌رسیار ده‌نێرم بۆ ئاسمانی ئالۆزی تۆ و
 دواتر هه‌رخۆم، له ژێر بارینه‌وه‌ی په‌رسیار بیده‌نگ ده‌بم و
 بۆ دواچار، به ئه‌سپایی پیت ده‌لێم:
 تۆ پیرۆزی، به‌لام توانیت فایرۆسناسا بمکوژیت و
 له خۆتدا به بێ ده‌نگی بمنێژی!
 من کیلتیکم له‌سه‌ر ده‌ستتکت، کیله‌که‌ی ترم له ده‌سته‌که‌ی توندایه،
 لاشه‌شم له هه‌موو خانه‌یه‌کی تۆ،
 من ئیستا هیچم لێ نه‌ماوته‌وه
 من ئیستا هیچ نیم، جگه له تۆ!

٢٠٠٨ / ٧